

Sygn. akt I C 17/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

N., dnia 15 grudnia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Zbigniew Krupa

Protokolant: sekr. sąd. Renata Borkowska

po rozpoznaniu w dniu 15 grudnia 2015 roku w Nowym Sączu na rozprawie

sprawy z powództwa K. M.

przeciwko (...) SA w W.

o zapłatę i ustalenie

I. zasądza od strony pozwanej (...) SA w W. na rzecz powoda K. M. kwotę 40 000,00zł (czterdzieści tysięcy złotych) wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. zasądza od strony pozwanej (...) SA w W. na rzecz powoda K. M. kwotę 3617,00 zł (trzy tysiące sześćset siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nakazuje ściągnąć od strony pozwanej (...) SA w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Nowym Sączu kwotę 3983,00 zł (trzy tysiące dziewięćset osiemdziesiąt trzy złote), w tym 2000,00zł (dwa tysiące złotych) tytułem części opłaty od pozwu, od uiszczenia której powód był zwolniony oraz kwotę 1983,00 (jeden tysiąc dziewięćset osiemdziesiąt trzy złote) tytułem części wydatków tymczasowo pokrytych ze środków Skarbu Państwa,

V. nieuiszczonymi kosztami sądowymi od uiszczenia których powód był zwolniony, obciąża Skarb Państwa,

VI. w pozostałym zakresie koszty postępowania między stronami wzajemnie znosi.

Sygn. akt I C 17/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 15 grudnia 2015 roku

Powód K. M. w pozwie nadanym w dniu 2 stycznia 2014r., skierowanym przeciwko (...) S.A. w W., wystąpił o zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 105.000,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 9 sierpnia 2013 r. do dnia zapłaty, ustalenie odpowiedzialności strony pozwanej za ewentualną dalszą szkodę mogącą ujawnić się w przyszłości u powoda w związku z wypadkiem z dnia 20 sierpnia 2012 r. oraz zasądzenie kosztów postępowania według przedłożonego spisu kosztów na kwotę 5093,86 zł lub na wypadek jego nieuwzględnienia według norm przepisanych.

Roszczenie powoda zostało wywiedzione ze zdarzenia drogowego z dnia 20 sierpnia 2012 r., kiedy jako pasażer samochodu osobowego marki R. (...) nr rej. (...)(...), był uczestnikiem wypadku drogowego, którego sprawcą był kierujący pojazdem , w którym podróżował powód. Na skutek zjechania na przeciwny pas jezdni i zderzenia z prawidłowo poruszającym się tym pasem samochodem ciężarowym marki V. (...) nr rej. (...) powód doznał obrażeń ciała, wskutek których był hospitalizowany. Był leczony w Szpitalu w C. oraz S.. Doznał urazu wielonarządowego,

odmokrwiaka lewej jamy opłucnowej, złamania żeber III - VIII po stronie lewej. Podczas pobytu w S. przeprowadzono u powoda dwie operacje: usunięcia śledziony oraz usunięcia nerki lewej uszkodzonej w wypadku. W dniu 21 września 2012 r. został wypisany ze szpitala. Po dwutygodniowym pobycie w domu został skierowany do szpitala w Z. na leczenie pulmonologiczne. Następnie odbył w tym szpitalu rehabilitację, którą zakończył 28 listopada 2012 r.

Po zgłoszeniu szkody do likwidacji w piśmie z dnia 25 lipca 2013r. (...) S.A. wypłaciło powodowi na podstawie decyzji z dnia 9 sierpnia 2013 r. łącznie kwotę 96.100,00 zł, w tym 95.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia.

Uzasadniając żądanie zadośćuczynienia powód argumentował, że w dniu wypadku miał 51 lat, doznał poważnych obrażeń ciała. Po opuszczeniu szpitala wymagał opieki osoby drugiej, nawet w podstawowych czynnościach życia codziennego, początkowo w wymiarze nawet 12 godzin na dobę w porze dnia i nocy. Odczuwał dolegliwości bólowe, nie mógł podejmować żadnych prac zarobkowych, obawiał się o swoją przyszłość. Został zakwalifikowany do kategorii osób z umiarkowanym stopniem niepełnosprawności ze wskazaniem do pracy z ograniczeniem wysiłku fizycznego (w warunkach pracy chronionej). Nadal odczuwa skutki zdarzenia, ponieważ szybko się męczy, ma obniżoną odporność z powodu usuniętej śledziony, przyjmuje leki z powodu usuniętej nerki. Nadal doskwierają mu dolegliwości bólowe. Z powodu trudności w wykonywaniu prac czuje się bezużyteczny. Mając powyższe na uwadze uważa, że łącznie kwota 200.000,00 zł zadośćuczynienia jest adekwatna. Ponieważ nie jest w stanie określić wszystkich skutków wypadku uważa, że dysponuje interesem prawnym, by ustalić odpowiedzialność za skutki wypadku, jakie mogą ujawnić się w przyszłości.

Strona pozwana (...) S.A. w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. Pozwany przyznał przyjęcie odpowiedzialności za skutki zdarzenia z dnia 20 sierpnia 2012 r. Po ustaleniu uszczerbku na zdrowiu powoda na poziomie 63% wypłacił na jego rzecz zadośćuczynienie w kwocie 95.000,00 zł, które w jego ocenie w pełni zlikwidowało wywołaną krzywdę. Dlatego powództwo uznał za nieuzasadnione i wniósł o jego oddalenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód K. M. w 2012 r. miał 51 lat. Zamieszkiwał w O. z małżonką S. M., z którą zawarł związek małżeński w 2006 r. oraz jej pełnoletnimi córkami, a pasierbicami powoda. Dziecko powoda przebywało w G.. Powód zajmował się świadczeniem prac kamieniarskich w budownictwie, tj. układał kamień na elewacjach domów, kominkach, układał chodnik z kostki, wykonywał flizy. Pracę świadczył prawie cały rok w okolicy lub w delegacji, mniej zleceń było w okresie zimowym. Współpracował z ekipą budowlaną szwagra (brata małżonki), z którym jeździł wykonywać zleczone prace. Pracował średnio trzy tygodnie w miesiącu. Podczas prac kamieniarskich nie używał masek ochronnych i wdychał pył, który unosił się np. przy cięciu kamienia lub płyt gipsowych. Hobbystycznie zajmował się malarstwem oraz rzeźbieniem. Odpłatnie rzeźbił żywy pień w S., pracę wykonywał na rusztowaniu. Do obejścia domowego wykonał altanę z rzeźbionymi filarami, posąg światowida do ogrodu. Był zdrowy, leczyl się na kamicę nerkową.

(**dowód:** zeznania świadka S. M. od 00:08:19 k.83/2, A. G. od 00:23:45 k.84/2, powoda inf. od 00:36:17)

W dniu 20 sierpnia 2012 r. jechał samochodem z ekipą współpracowników wykonać zlecenia przy remoncie mieszkania do B.. Początkowo siedział w środku na tylnej kanapie samochodu matki R. (...) nr rej. (...) (...). Kiedy zatrzymali się na zakupy pod sklepem, a kolega wyszedł zapalić, powód przesiadł się pod okno po lewej stronie tylnej kanapy za kierowcą. Kiedy byli w drodze do B. kierowca zjechał na przeciwległy pas ruchu pomimo linii podwójnej ciągłej i zderzył się z prawidłowo jadącym samochodem ciężarowym marki V. (...) nr rej. (...).

(**dowód:** zeznania powoda inf. od 00:36:17)

Po wypadku pasażerowie wyszli z samochodu, powód był przytomny poprosił kolegę, by wezwał pogotowie, ledwo mówił szeptem. Pierwsza karetka zabrała najpierw kolegę, który odczuwał bóle w klatce piersiowej. Druga karetka zabrała powoda do szpitala w C., gdzie był leczony jeden dzień z rozpoznaniem urazu wielonarządowego, odmokrwiaka lewej jamy opłucnowej, złamania żeber III do VIII po lewej stronie, pęknięcia śledziony, pęknięcia lewej nerki, krwiaka

przestrzeni otrzewnowej, krwiaka sieci mniejszej i większej, krwotoku do jamy otrzewnowej, wstrząsu krwotocznego. Podczas operacji usunięto śledzionę, częściowo sieć większą oraz drenowano jamę otrzewnową. W związku z urazem nerki kolejne dwa dni spędził na oddziale urologii Szpitala w S., gdzie rozpoznano dodatkowo krwiak podtorebkowy nerki lewej, pęknięcie kory nerki lewej, odmę lewej jamy opłucnej. Po kilku dniach na oddziale chirurgii tego szpitala w związku ze złamaniem żeber wrócił na oddział urologii 31 sierpnia, gdzie przebywał do 21 września 2012 r. Wystąpił wówczas krwotok śródmiąższowy z nerki lewej formujący ropień w łoży po usuniętej śledzionie. Podczas kolejnej operacji usunięto nerkę lewą. Został wypisany do domu w dniu 21 września 2012 r. z zaleceniem kontroli u pulmonologa i urologa za 2 tygodnie. Przebywał dwa tygodnie w domu. Wymagał wówczas pomocy przy myciu, ubieraniu, przemieszczał się podpierając się o ściany, podczas spacerów poza dom towarzyszyły mu żona lub córki, był osłabiony. Odczuwał dolegliwości bólowe. Wizyta u pulmonologa wykazała wodę w płucach. Został skierowany na oddział torakochirurgiczny Szpitala w Z. gdzie przebywał od 4 do 9 października 2012 r. Podczas pobytu wykonano zabiegi zmierzające do usunięcia wody z płuc. Po powrocie do domu czuł się lepiej, był bardziej samodzielny, sam się mył, chodził, nadal doskwierały mu dolegliwości bólowe. W związku ze stanem płuc odbył rehabilitację w Szpitalu w Z. w dniach 7 - 28 listopada 2012 r. zmierzającą do rozprężenia i regeneracji płuc. Po tym czasie nie leczył się już w związku z wypadkiem. Poddaje się leczeniu związanemu z kamicą nerkową, które nie jest związane z wypadkiem. Nadal odczuwa dolegliwości bólowe.

(**dowód:** zeznania świadka S. M. od 00:08:19 k.83/2, A. G. od 00:23:45 k.84/2, zeznania powoda inf. od 00:36:17 i od 00:03:19 k.121/2)

Na skutek wypadku z dnia 20 sierpnia 2012 r. powód doznał uszczerbku na zdrowiu w postaci utraty narządów mięszzowych (nerka, śledziona) i szpecących blizn na ciele. Zaburzenia adaptacyjne ustąpiły, żebra złamane zostały wygojone, odmokrwiak wyleczony bez niewydolności oddechowej. Łącznie trwały uszczerbek na zdrowiu w zw. z wypadkiem wynosi 105%, w tym: z powodu: utraty nerki lewej 35%, utraty śledziona ze zrostami otrzewnowymi 30%, złamanie 6 żeber bez niewydolności oddechowej 10%, odmokrwiak jamy opłucnowej bez niewydolności oddechowej 10%, zaburzenia adaptacyjne związane z doznanymi obrażeniami 10%, blizny szpecące 10%. Był niezdolny do pracy od chwili wypadku do zakończenia leczenia na Oddziale (...) Chorób Układu Oddechowego Szpitala w Z., tj. do dnia 28 listopada 2012 r. Po tym okresie odzyskał zdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami w dotychczas wykonywanych zawodach. Wymagał pomocy w niektórych czynnościach życia codziennego jak utrzymanie czystości w otoczeniu, przygotowanie posiłków, zakupy cięższych artykułów w wymiarze około 4 godzin dziennie w okresie kiedy nie pozostawał w leczeniu szpitalnym przez około 3 miesiące od wypadku. Doznane obrażenia wiązały się ze znacznymi dolegliwościami bólowymi, cierpieniem, zwłaszcza w obrębie klatki piersiowej i opłucnej, która jest bogato unerwiona, a złamanie żeber było rozległe. Następstwa wypadku wywołały u powoda zaburzenia adaptacyjne pourazowe w związku z bólem, niepełnosprawnością oraz utratą narządów. Pozostałości bliznowatego gojenia klatki piersiowej, jamy brzusznej mogą powodować okresowe dolegliwości bólowe.

(**dowód:** opinia CM UJ – k. 99 - 104)

Powód nie powrócił w pełni do dawnej aktywności zawodowej, ponieważ nie czuje się na siłach. Odczuwa dolegliwości bólowe, które zwalcza lekami przeciwbólowymi. Doznaje ograniczeń przy głębokich wdechach, ruchach obrotowych klatki piersiowej, schylaniu, nie wykonuje prac wymagających wysiłku fizycznego. Pomaga przy malowaniu, rzeźbi mniejsze formaty. Rodzina powoda poniosła koszty związane z dojazdem do niego podczas hospitalizacji, leczenia, zakupem leków, status materialny rodziny uległ pogorszeniu, ponieważ zabrakło pensji powoda. Brak dawnej aktywności zawodowej wywołuje u powoda frustrację, szybsze podenerwowanie. Powód jeździ samochodem, lecz na nieodległych trasach, odczuwa lęk przed kolejnym wypadkiem.

(**dowód:** zeznania powoda inf. od 00:36:17 i od 00:03:19 k.121/2)

Sprawca wypadku posiadał wykupione ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń. Został skazany prawomocnym wyrokiem za spowodowanie wypadku drogowego. Na podstawie decyzji z

dnia 9 sierpnia 2012 r. ubezpieczyciel wypłacił powodowi kwotę 95.000,00 zł zadośćuczynienia, 180,00 zł jako koszty opieki i 920,00 zł koszty przejazdów.

(**okoliczności bezsporne:** akta likwidacyjne szkody)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, których wiarygodność ani autentyczność nie zostały przez strony podważone, akt likwidacyjnych szkody, opinii biegłych, zeznań świadków oraz dowodu z zeznań stron ograniczonego do słuchania powoda.

Opinia biegłych CM UJ w K. jest kompletna i fachowa. Biegli po zapoznaniu się z dokumentacją leczenia powoda oraz informacjami podanymi przez niego w wywiadzie i na podstawie analizy badań, jakim powód został przez nich poddany, wysnuli jasne i kategoryczne wnioski na okoliczność doznanych przez niego w wypadku obrażeń. Oszacowali uszczerbek na zdrowiu z nich wynikający oraz przekonująco wskazali na doskwierające powodowi dolegliwości bólowe i ograniczenia związane z odniesionymi obrażeniami. Strona pozwana zakwestionowała przyjęcie przez biegłych trwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 10 % z powodu zaburzeń adaptacyjnych, wobec ustalenia, że zaburzenia te ustąpiły oraz kolejny uszczerbek 10% z powodu blizn, podczas gdy powód nie doznał uszkodzenia powłok twarzy. O ile zdaniem biegłych zaburzenia adaptacyjne powoda związane z wypadkiem minęły, o tyle z zeznań powoda oraz córki i żony wynika, iż powód nadal ma leki związane z obawami o przyszłość, zatrudnienie, odczuwa strach przed jazdą samochodem w dłuższe trasy, ma blokadę przed okazywaniem blizn. Nie można zatem zdaniem Sądu przyjąć, że powód w pełni pogodził się ze skutkami wypadku, skoro nadal je przynajmniej w sferze psychicznej odczuwa. Co do uszczerbku związanego z bliznami, powód istotnie na twarzy ich nie ma, lecz występuje obszerna blizna w okolicy klatki piersiowej i brzucha, która została przez biegłych ujęta w kategoriach trwałego uszczerbku. Zdaniem Sądu opinia jest w pełni zasadna, a zarzuty pozwanego nie zdołały jej zdezawuować. Zresztą to nie liczbowo ujęty uszczerbek na zdrowiu decyduje o wysokości zadośćuczynienia, lecz przełożenie wskazanych uszczerbków na codzienne funkcjonowanie oraz dolegliwości jakie wywołują.

Z wyżej powołanych przyczyn Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o uzupełnienie opinii biegłych.

Świadkowie S. M. (od 00:08:19 k.83/2) żona powoda, A. G. (od 00:23:45 k.84/2) pasierbica powoda oraz powód (inf. od 00:36:17 i od 00:03:19 k.121/2) złożyli zeznania wiarygodne i szczerze. Opisali proces leczenia powoda, związane z tym dolegliwości, obecne ograniczenia. Sąd nie dostrzegł w ich treści przesady lub wyolbrzymienia.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Powód wystąpił z roszczeniami skierowanymi do ubezpieczyciela sprawy wypadku komunikacyjnego.

Przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony (art. 822 § 1 k.c.). Jeżeli strony nie umówiły się inaczej, umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej obejmuje szkody, o jakich mowa w § 1, będące następstwem przewidzianego w umowie zdarzenia, które miało miejsce w okresie ubezpieczenia (art. 822 § 2 k.c.). O ile strony nie umówiły się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody (art. 824¹ § 1 k.c.).

Na podstawie art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U.2013 poz. 392 ze zm.) z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie

mienia. Odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym (art. 36 ust. 1).

Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest uzależniona od zakresu odpowiedzialności sprawcy zdarzenia. Na podstawie art. 436 w zw. z art. 435 §1 k.c. sprawca zdarzenia odpowiada za szkodę na osobie lub mieniu wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu, chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. W razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych (art. 436 § 2 k.c.), czyli na podstawie art. 415 k.c. w zw. z art. 444 - 447 k.c. Odpowiedzialność samoistnego posiadacza samochodu w stosunku do osoby przewożonej tym samochodem z grzeczności opiera się na zasadzie winy (wyrok SN z dnia 18.10.1975 r. I CR 608/75 OSP 1977/3/53).

Odpowiedzialność sprawcy wypadku drogowego - kierującego samochodem, którym podróżował powód jest bezsporna. Ustalenia wydanego w postępowaniu karnym prawomocnego wyroku skazującego co do popełnienia przestępstwa wiążą sąd w postępowaniu cywilnym (art. 11 k.p.c.). Strona pozwana jako ubezpieczyciel sprawcy wypadku nie kwestionowała swojej odpowiedzialności co do zasady.

Zadośćuczynienie:

W razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę (art. 445 § 1 k.c.).

Zadośćuczynienie ma na celu kompensatę nie tylko cierpienia fizycznych, ale również niekorzystnych następstw zdarzenia w sferze psychiki poszkodowanego. Ma ono na celu przyniesienie poszkodowanemu równowagi emocjonalnej naruszonej przez doznane cierpienia psychiczne. Zasadniczym kryterium ustalenia wysokości zadośćuczynienia jest rozmiar cierpienia i rozmiar niekorzystnych zmian w życiu poszkodowanego będących następstwem deliktu zawinionego przez sprawcę szkody. Suma pieniężna przyznana tytułem zadośćuczynienia ma być - zgodnie z art. 445 § 1 k.c. - odpowiednia (wyrok SN z dnia 8 czerwca 2011 r., I PK 275/10, LEX nr 1164114, wyrok SN z dnia 8 sierpnia 2012 r. I CSK 2/12, LEX nr 1228578, wyrok SN z dnia 12 lipca 2012 r., I CSK 74/12, LEX nr 1226824).

Sąd przy określaniu wysokości zadośćuczynienia ma obowiązek w każdym przypadku dokonywać oceny konkretnego stanu faktycznego i brać pod uwagę wszystkie okoliczności mające wpływ na rozmiar doznanej krzywdy. Okoliczności te to przede wszystkim rozmiar doznanych cierpienia fizycznych, a więc ból, długotrwałość leczenia i inne dolegliwości, a także cierpienia psychiczne, czyli negatywne uczucia przeżywane w związku z doznanymi cierpieniami fizycznymi. Nie bez znaczenia przy dokonywaniu tej oceny jest także wiek poszkodowanego i skutki uszkodzenia ciała w zakresie ogólnej zdolności do normalnego funkcjonowania. Jednocześnie niedopuszczalne jest stosowanie jakichkolwiek mechanizmów przy wyliczaniu wysokości zadośćuczynienia (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 29 marca 2012 r. sygn. I Aca 228/12, wyrok SN z dnia 9 listopada 2007r., V CSK 245/07).

Powód otrzymał od strony pozwanej zadośćuczynienie w kwocie 95.000,00 zł wypłacone w sierpniu 2013 r. Domagał się jeszcze zasądzenia z tego tytułu kwoty 105.000,00 zł uznając, że adekwatną do doznanego uszczerbku oraz rozmiaru cierpienia i ograniczeń będzie kwota 200.000,00 zł.

W wyniku wypadku powód był hospitalizowany około miesiąca (20.08.-21.09.2012 r.), kiedy przebył dwie operacje usunięcia śledziony oraz nerki, doznawał znacznych dolegliwości bólowych związanych ze złamaniem żeber oraz obrażeniami opłucnej. Po dwóch tygodniach pobytu w domu, kontynuował leczenie związane z płucami w Z. (5 dni), potem 3 tygodnie rehabilitacji tamże. Proces leczenia w zasadzie uległ zakończeniu z dniem 28 listopada 2012 r. Wtedy też w zasadzie odzyskał zdolność do pracy, choć biorąc pod uwagę osłabienie organizmu, była to zdolność teoretyczna. Powód przyznał, że po powrocie ze szpitala w S. był w stanie sam się poruszać, choć zapewne z pomocą, a po zakończeniu leczenia w Z. był samodzielny. Nie zmienia to faktu, że odczuwał dolegliwości bólowe związane świeżymi ranami, gojeniem blizn. Wskutek utraty śledziony ma obniżoną odporność. Z powodu amputacji nerki, drugi organ jest bardziej obciążony i narażony na szybsze użycie. Powód odczuwa dolegliwości oraz ograniczenia związane

z powstałymi w klatce piersiowej zrostami. Wciąż ma uraz psychiczny związany ze świadomością posiadanych blizn, obawy przed jazdą samochodem.

Pomimo znacznych dolegliwości bólowych należy jednak podkreślić, że uszczerbek na zdrowiu sumarycznie przekraczający 100 %, nie powoduje jednak znacznych ograniczeń w codziennych funkcjonowaniu, ponieważ powód odzyskał zdolność do pracy, porusza się samodzielnie, jeździ samochodem, nie wymaga szczególnego leczenia w związku z amputacją organów. Nadal może malować i rzeźbić. Sąd nie brał pod uwagę uszczerbku majątkowego, ponieważ z tego tytułu przysługiwało powodowi osobne roszczenie o odszkodowanie lub rentę, których nie zgłosił.

Dlatego Sąd ocenił, że podawana przez powoda łączna kwota zadośćuczynienia 200.000,00 zł jest wygórowana i nieadekwatna. Zasadne zaś byłoby przyznanie z tego tytułu kwoty łącznie około 135.000,00 zł, a wobec wypłacenia już z tego tytułu 95.000,00 zł - Sąd przy zastosowaniu art. 445 § 1 k.c. zasądził różnicę, czyli 40.000,00 zł.

Powództwo ponad tę kwotę jako nieuzasadnione, zostało oddalone.

Powód domagał się odsetek w tym zakresie od dnia 9 sierpnia 2013 r., tj. od daty wydania decyzji, na podstawie której zgłoszona szkoda została w części zlikwidowana. Żądanie likwidacji szkody zostało zgłoszone do strony pozwanej 25 lipca 2013 r. Ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku (art. 817 § 1 k.c.). Gdyby wyjaśnienie w powyższym terminie okoliczności koniecznych do ustalenia odpowiedzialności ubezpieczyciela albo wysokości świadczenia okazało się niemożliwe, świadczenie powinno być spełnione w ciągu 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe. Jednakże bezsporną część świadczenia ubezpieczyciel powinien spełnić w terminie przewidzianym w § 1 (art. 817 § 2 k.c.). Termin 30 dni od 25 lipca upłynął z dniem 25 sierpnia 2013 r., z datą wcześniejszą pozwany wypłacił część świadczenia, lecz biorąc pod uwagę ustawowy termin minimalny, naliczanie odsetek Sąd ocenił według tego terminu, tj. od dnia 26 sierpnia 2013 r. Żądanie w pozostałym zakresie jako nieuzasadnione zostało oddalone.

Ustalenie odpowiedzialności na przyszłość:

Żądanie ustalenia odpowiedzialności na przyszłość w ocenie Sądu nie zasługuje na uwzględnienie.

Wprowadzenie uregulowania, że bieg terminu przedawnienia roszczenia o naprawienie szkody na osobie rozpoczyna się z chwilą dowiedzenia się przez poszkodowanego o szkodzie i osobie zobowiązanej do jej naprawienia (bo tak należy odczytać § 3 art. 442¹ k.c.) oznacza, że nie został w żaden sposób ograniczony czas, w jakim może ujawnić się szkoda na osobie prowadząc do powstania (zaktualizowania się) odpowiedzialności pozwanego za skutki danego zdarzenia. W związku z treścią art. 442¹ k.c. powód nie jest zagrożony przedawnieniem co do szkody jaka może ujawnić się w przyszłości. Ustalenie odpowiedzialności i tak nie zwolniłoby go z konieczności wykazania związku przyczynowego pomiędzy nową szkodą a zdarzeniem, z którym ją łączy. Mając na uwadze tę konstatację tut. Sąd nie podziela poglądu wyrażonego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2009r., III CZP 2/09, iż pod rządem art. 442¹§3 k.c. powód dochodzący naprawienia szkody na osobie może mieć interes prawny w ustaleniu odpowiedzialności pozwanego za szkody mogące powstać w przyszłości (OSNC 2009/12/168, OSP 2010/6/63, Biul.SN 2009/2/10, M.Prawn. 2009/17/951-952). Wprawdzie trudności dowodowe z biegiem lat narastają, lecz powód i tak związek przyczynowy wykazać będzie zobligowany. Ponadto po ponad 3 latach od zdarzenia nie ujawniła się u powoda nowa szkoda. Leczenie zostało zakończone już pod koniec 2012 r.

Reasumując, Sąd nie uważa, by powód dysponował interesem prawnym w ustaleniu odpowiedzialności na przyszłość strony pozwanej za skutki wypadku, dlatego żądanie w tym zakresie przy zastosowaniu art.189 k.p.c. oddalił.

Koszty:

Powództwo zostało uwzględnione w części około 40 % (uwzględnione 40.000,00 zł a żądane 105.000,00 zł i ustalenie odpowiedzialności na przyszłość). Powód został zwolniony od kosztów sądowych w całości (k. 64).

Był reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika ustanowionego z wyboru. Strona pozwana działała przez zawodowego pełnomocnika z wyboru. Sąd przyznał biegłym wynagrodzenie za opracowanie opinii w kwocie 5.215,99 zł tymczasowo ze środków Skarbu Państwa (k.108).

Powód działający przez pełnomocnika wniósł o zasądzenie od pozwanego zwrotu kosztów postępowania według przedłożonego spisu kosztów (k. 120) na łączną kwotę 5.093,86 na którą złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika (3.600 zł + 23 % VAT = 4.428 zł), opłaty skarbowe (34 zł) i koszty dojazdu pełnomocnika na rozprawę (631,86 zł). Ewentualnie w razie nieuwzględnienia tego spisu kosztów wniósł o zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Oceniając powyższe w związku z faktem, iż powództwo zostało uwzględnione jedynie w części Sąd uznał, iż zasadnym jest zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda jedynie kwoty 3.617 zł tj. kosztów opłaty skarbowej (17 zł) i wynagrodzenia pełnomocnika, które wszak odpowiada stawce minimalnej określonej w § 6 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. z 2015 r., poz. 617 ze zm.).

W pozostałym zakresie koszty postępowania między stronami zostały wzajemnie zniesione.

Na zasadzie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2014 r. poz. 1025 tj. ze zm.) Sąd nakazał ściągnąć od pozwanego część wydatków tymczasowo pokrytych ze środków Skarbu Państwa adekwatną do wysokości, w jakiej pozwany uległ żądaniu pozwu, tj. 1.983 zł (40 % z 5.215,99) oraz opłatę od uwzględnionej części powództwa, od uiszczenia której powód był zwolniony, zatem 2.000,00 zł (40.000 x 5%) – łącznie 3.983,00 zł.

W pozostałym zakresie nieuiszczonymi kosztami, wobec zwolnienia powoda od kosztów sądowych, został obarczony Skarb Państwa.